

NEMES Z. MÁRIÓ

Privát

(RÉSZLETEK EGY VERSES REGÉNYBŐL)

Mióta elkezdődött, nem álmodok, valószínűleg nincsen rá szükségem, és pontosan akkor ébredek, amikor eldöntöm. A Makovecz-házban szállásoltak el minket. Mintha egy bélféreg belsejében ülnék fel, elsősre össze is zavarodok, hogy kinek a pokla ez. De aztán, amikor a reggeli kávéért a konyhába lépek, és meglátom a törpe méretűre zsugorodott KKL-t, rájövök, hogy az övé. Arra panaszkodik, hogy már egy hónapja nincs EREKCIÓJA, de ez nem tör le, és nem is mulattat, hiszen én ne ismerném alap és felépítmény politikáját? A hajnal az ajtónál ér minket, és akkor jövök rá, hogy lám megérkeztek a régóta várt geológiai korszak óriáskígyói. A felhők alól ereszkedtek le, körvonalalaikat összekuszálta a sáros szél, de mindegyik vörös volt. Most már nem kell félnem semmitől, hiszen mindenki látja, külvárosok fényében és kígyók hátán érkezem Izraelbe.

*

A MAGYARÁZATOKBAN akartalak eltüntetni, mert azt hittem elég ledarálni valakit, hogy kihúzzuk a fogát, pedig a fog a halál után is tovább nő, egyre hevesebben tolakszik kifelé, illetve befelé is egyszersmind, mert átszúrja a koponyát, hogy az egyetlen gondolattá váljon, amit kihordani érdemes. Ezzel ejtettél teherbe engem is, de valójában nem volt ellenemre, mintha erre az anyaságra készült volna a nyelvünk, csak sohasem volt elég bátor kimondani. A MAGYARÁZATOK ezért se magyarázhat meg semmit, hiszen a HAZUGSÁGON, nincs mit magyarázni, és főként, nincs

kinek mit, de tudom, hogy ezzel sem tudlak halálra sérteni, hiszen nekünk – már megint az egyre gondolunk – nincsen halálunk.

*

„Számomra a sötétség, amivel kommunikálni kell tudni, legalább olyan fontos volt, mint a fény.”

Ebben a makoveczi szellemben rendeztem be a mai napot. Nagyon haragudtam Zolira, mert hétfőn meg kedden is megcsalt, azt mondta PP-nek, hogy egyre többet kémkedek utána, meg a csapból is én folyok. Hát akkor ne igyon vizet! Dühömben feliratokat hagytam neki a liftben, hogy tudom, mit csinál, de láthatóan nem használt. Radikálisabb eszközökhöz kellett folyamodnom. Szerencsére volt otthon egy pápai löncskonzerv. Óvatosan felnyitottam, vigyázva, hogy a húspép feletti vékony zsírréteg ne sérüljön, hiszen ez alkotta Zoli ideghálózatát. Először hőkezeléssel próbálkoztam, szinte kicsordult a könnyem, amikor elképzelttem, hogy visíthat épp árulkodás közben. Nem is vagyok csaló, jaj-jaj stb. Pedig az ősz pasztellszínű patkányai úgylis eljönnek majd az agyadért barátocskám! Ezzel a felkiáltással kezdtem magamba tömni a konzervet, a bádog részek felsebeztek a nyelvemet és a számat, úgy-hogy a löncsfalatokat a vérem is megédesítette.

*

Régen szörnyű viharok kínozták az embereket, a túlélők majmokká változtak. De nem ők élnek Budapesten, hanem terrorista zsidók, akik gumilövedékekkel lövik ki a szemem, hogy ne lássam a HAZUGSÁGOT a lágyan olvadó szeptemberben. Zoli ma különösen aktív volt, írt szép verseket is, amiket rögtön megmutatott PP-nek, aki egyfajta hasonmása, mert erős köztük a szeretet-gyűlölet. Az IRODALOM valójában börtön, és egymást erőszakoló köztörvényes benne minden férfi és nő. Na de mi van a gyerekekkel? AZ IRODALOMBAN nincsenek gyerekek, vágta rá PP, és hazataxizott.